

Tule mukaan!

Hauska tietovisa nauratti Peesaripatikalla tätä ryhmää. Vasemmalta Päivi Weckman, Sari Rajala, Annikka Levola, Seija Viitanen ja Seppo Mäkinen. Pöydän päässä on tilaa uusille peesareille ja jäsenille.

Kun maailmassa kuuhuu ja sodan kauheuksia tulee kuunneltua joka päivä, niin on helpottavaa irroitautua siitä välillä. Se onnistui Talvipatikalla. Viime vuonna jouduimme perumaan patikan koronan takia, mutta tänä vuonna järjestäminen oli mahdollista. Saimme juhlistaa pyöreitä vuosia, sillä ensimmäinen Talvipatika järjestettiin 20 vuotta sitten. Sen kunniaksi laitoimme pöydän koreaksi runsaan juhlapäivällisen muodossa.

Patikalle osallistui ilahduttavasti ensikertalaisiakin, yksi koirankäyttäjä ja kaksi peesaria. Tosin toinen peesareista oli **Tero Paasun** perheen saksalainen au-pair. Luultavasti hän ei taida olla enää käytettävissä elokuussa Peesaripatikalla. Ehkä hän kuitenkin innostui asiasta ja osallistuu kotimaassaan johonkin opaskoiratoimintaan. Toinen peesari oli Uudenmaan toimintaan mukaan tullut **Satu Pakkanen**. Hän veti meille mukavat jumppahetket sekä lauantaina että sunnuntaina. Patikasta on erikseen tarina edellisellä aukeamalla. Peesarikerhon tälle vuodelle suunnitelluista tapahtumista on vielä edessä kevennetty vaellus Itä-Suomeen Salpalinjan polulle 9.- 12.6. ja Peesaripatika elokuussa.

Ryhmä peesareita lähtee toukokuussa etukäteen tutkimaan Salpalinjan maisemia ja sen polkuja. On varmistettava puhtaan veden saanti, reitin turvallisuus, yöpymispaikat useam-

malle telttakunnalle, mielenkiintoisimmat tutustumispaikat jne. Huoltoauton reitti pitää myös tarkistaa.

Syksyllä OKY:n yhteyshenkilöpäivillä tuli taas kerran puheeksi peesaripula. Se ei suinkaan vaivaa yhtä pahasti kaikkia alueita, mutta lisää vapaaehtoisia tarvittaisiin. Mietimme erilaisia keinoja saada ihmisiä innostumaan tästä harrastuksesta. Toiminnassa mukana olevat voisivat kehua työpaikoillaan kivoja tapahtumia ja suostutella työkavereitaan osallistumaan edes kerran. Ehkä he siitä innostuisivat. Koirapuistoissa voisi ottaa puheeksi peesaripulan. Siellä on kyllä muistettava painottaa sitä, että toiminta on lähinnä ihmisten kanssa toimimista. Eli koiriin ei juuri kontaktia oteta.

Yksi keino on kirjoitella juttuja eri lehtiin ja siten ehkä saada joku kiinnostumaan asiasta. Kirjoitinkin artikkelin Suomen Noutajakoira järjestön Nuusku 1/2022 lehteen, kun minulta sitä sopivasti pyydettiin. Se ilmestyi helmikuun lopussa, joten ehkä meillä on Peesaripatikalla mukana useita uusia peesareita. Eletään toivossa!

Ihanaa kevättä toivottaen
Sari Rajala
 Peesarikerhon pj ■